

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212010337
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8212010337.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.05.2020, v trestnej veci obžalovaného mladistvého K. V., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného mladistvého proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/155/2012 zo dňa 02.07.2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.
Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaný ml. K. V., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale
bytom B., ul. A. Q. č. X,

je v i n n ý , ž e

-dňa 16.05.2012 v čase asi o 15,00 hod. v B. na ul. A. Q. č. X v bytovom dome na X. poschodí na chodbe pred dverami do bytu, v ktorom býva K. V., po predchádzajúcej hádke so Q. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., A. Q. č. XXXX/X, tohto sedemkrát bodol nožom s dĺžkou čepele 8 cm do oblasti hrudníka, brucha, stehna a následne z doposiaľ nezistených príčin jedenkrát bodol nožom s dĺžkou čepele 8 cm do pravého ramena E. Q., nar. 29.XX.XXXX, trvale bytom B., A. Q. č. XXXX/XX, ktorý sa ich snažil rozdeliť, pričom Q. P. spôsobil zranenia a to 3 bodné rany v oblasti hrudnej steny vľavo bez preniknutia do dutiny hrudnej, 2 bodné rany v drierkovej oblasti vľavo bez preniknutia do dutiny brušnej, 1 bodnú ranu v nadbrušku vľavo bez preniknutia do dutiny hrudnej a brušnej, 1 bodnú ranu v zadnej časti stehna vpravo nad zákolennou jamkou s predpokladanou dobou liečenia 14 - 20 dní a E. Q. 1 bodnú ranu v oblasti pravého ramena s predpokladanou dobou liečenia 7 dní,

t e d a

v úmysle spáchať trestný čin dopustil sa konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, k dokonaniu trestného činu však nedošlo, čím s p á c h a l

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Za to mu u k l a d á :

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a § 117 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. i/, j/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu podmiennečne o d k l a d á .

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona u r č u j e skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených - Q. P. nar. XX.XX.XXXX, bytom B., A. Q. XXXX/X a V. zdravotnú poisťovňu a.s. X. ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

o d ť o v o d n e n i e :

Okresný súd Bardejov napadnutým rozsudkom sp. zn. 1T/155/2012 zo dňa 02.07.2019 uznal obžalovaného mladistvého K. V. vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 16.05.2012 v čase asi o 15,00 hod. v B. na ul. A. Q. č. X v bytovom dome na X. poschodí na chodbe pred dverami do bytu, v ktorom býva K. V., po predošlej hádke so Q. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., A. Q. č. XXXX/X, tohto z doposiaľ nezistených príčin sedemkrát bodol nožom s dĺžkou čepele 8 cm do oblasti hrudníka, brucha, stehna a následne z doposiaľ nezistených príčin jedenkrát bodol nožom s dĺžkou čepele 8 cm do pravého ramena E. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., A. Q. č. XXXX/XX, ktorý sa ich snažil rozdeliť, pričom Q. P. spôsobil zranenie a to 3 hlboké bodné rany hrudnej steny vľavo, 2 hlboké bodné rany ľavej lumbálnej oblasti, 1 hlbokú bodnú ranu na rozhraní hrudníka a brucha vľavo vpredu, 1 hlbokú bodnú ranu stehna nad kolenom vzadu s predpokladanou dobou liečenia 14 - 20 dní a E. Q. 1 bodnú ranu v oblasti pravého ramena s predpokladanou dobou liečenia 7 dní.

Za to mu súd uložil:

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a § 117 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienene odložil a uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na jeden rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených - Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., A. Q. XXXX/X a V. I. a.s. X. s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Dňa 04.07.2019 na poštovom úrade podal mladistvý obžalovaný K. V. prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. Odvolanie obhajca odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 23.08.2019. Obhajca konštatuje, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko orgány činné v trestnom konaní nedodrжали základnú zásadu trestného konania regulovanú v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. poriadku, t. j. zásadu náležitého zistenia skutkového stavu veci. Nerešpektovanie predmetnej zásady je zároveň porušením práva na spravodlivý proces garantovaný vnútroštátnymi právnymi predpismi a medzinárodnými dohovormi, ktorými je Slovenská republika viazaná. V prvom rade poukazuje na vážnosť pojmov a slovných spojení používaných vo výroku ako aj v odôvodnení rozsudku okresného súdu. Ten pri jednotlivých zraneniach poškodených spôsobených obžalovaným v rámci jeho obrany opakovane používa pojem hlboké bodné rany. Dôvod aplikácie tohto pojmu v rozsudku je nejasný, nakoľko zo záverov znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný MUDr. X. F., znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie, jednoznačne a nepochybne vyplýva, že zraňujúci predmet neprenikol do hrudnej a brušnej dutiny ako aj nezasiahol životne dôležité orgány, teda, nemohol poškodeným spôsobiť hlboké bodné rany. Citoval z predmetného posudku, kde je konštatované, že pri poranení nedošlo k ohrozeniu ani poškodeniu životne dôležitých orgánov. Poškodený utrpel viacero bodných rán, bez preniknutia do dutiny hrudnej a brušnej. Obhajca má za to, že ide o dva diametrálne odlišné pojmy majúce opozitný význam. Znalec konštatoval, že stupeň pôsobenia zraňujúceho predmetu bol strednej intenzity.

Obhajca ďalej namieta, že je neznáma aplikácia pojmu z doposiaľ nezistených príčin a zastáva názor, že príčiny tohto konania nemožno definovať ako doposiaľ nezistené, keďže obžalovaný konal v nutnej obrane podľa § 25 ods. 1 Tr. zákona, odvracajúc trvajúci útok za účelom ochrany vlastného života a zdravia. Obhajca tvrdí, že ide o vyfabulované pojmy, ktorých skonštruovanie je výsledkom nedostatočného zistenia skutkového stavu.

Obhajca konštatuje, že musí zhodnotiť a spomenúť aj postup orgánov činných v trestnom konaní spočívajúci v nedôslednom skúmaní príčin a podmienok žalovaného trestného činu, dôsledkom ktorého je opomenutie konania poškodených, ktoré podľa jeho názoru, naplňajú znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zákona. Tento svoj záver dal do súvislosti aj s článkom 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré chráni nedotknuteľnosť obydlia. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R1/1980, R11/1997-II. Odcitoval definíciu pojmu obydlie a uzavrel, že konanie poškodených spočívajúce vo vniknutí na chodbu obytného domu bez súhlasu obžalovaného, sprevádzané vyhrázaním, kopaním a búchaním na dvere bytu, možno jednoznačne kvalifikovať ako protiprávne, nakoľko nerešpektuje základný zákon Slovenskej republiky predstavujúci najvyššiu normu v štáte regulujúcu fundamentálne právne vzťahy ako aj medzinárodné dohovory, ktorými je Slovenská republika viazaná, naplňujúce skutkovú podstatu trestného činu porušovania domovej slobody podľa ustanovenia § 194 Tr. zákona. Konanie poškodených zostalo od začiatku nepovšimnuté, nepotrestané, nebolo predmetom bližšieho skúmania, ako zo strany orgánov činných v trestnom konaní, tak aj súdu. Ide o tak závažné opomenutie, ktoré nie je možné preklenúť. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu vo veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste jednoznačne o zistené a bezprostredne preukázané fakty, nie o pravdepodobnosť. Neskúmanie konania poškodených, jeho nekvalifikácia ako trestného činu porušovania domovej slobody, nie je jednoznačným zistením preukázaných faktov, práve naopak, keďže orgány činné v trestnom konaní neskúmali skutkový stav dôsledne a v súlade so základnou zásadou trestného konania, natíska sa otázka, na podklade čoho súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste.

Ďalšou nedoriešenou otázkou zostala správanie poškodených. Tí v čase skutku dňa 16.05.2012 boli pod vplyvom alkoholu, kopali, búchali, udierali päťami do dverí obžalovaného, hlavne poškodený P. „známy miestny bitkár“, a okrem iného sa obžalovanému vyhrážali. V neposlednom rade upriamil pozornosť na tvrdenie súdu v napadnutom rozsudku, že žiadnymi dôkazmi nebolo preukázané, aby Q. P. udieral hlavou obžalovaného o stenu, a aby mu hrýzol nos. Z obsahu spisu nie je preukázané, aby obžalovaný V. nejaké zranenia utrpel. Toto tvrdenie považoval súd za účelové. S takouto konštatáciou súdu obhajca nesúhlasí, nakoľko policajti toho istého dňa vyhotovili fotografické snímky tváre so zraneniami a dohrozeným nosom obžalovaného, ktoré sa až na návrh obhajoby stali súčasťou trestného spisu. Obhajca má za to, že orgány činné v trestnom konaní nevykonali všetko potrebné na náležité zistenie skutkového stavu veci, v dôsledku čoho súd nemal dostatočné podklady pre rozhodnutie o vine a treste obžalovaného a ani z výsledkov vykonaného dokazovania. Napokon aj rozpor vo výpovedi obžalovaného a poškodených a aplikácia vyššie spomínaných vágnych pojmov sú toho dôkazom. Obhajca pripomína, že žalovaný skutok sa stal pred 7 rokmi, kedy bol obžalovaný mladistvý vo veku 17 rokov. Po fyzickej stránke obžalovaný bol a stále je nízky, útlý, slabý, mnohokrát terčom šikany tak, ako to bolo aj v tomto prípade. Kritického dňa poškodený P. a Q., svedkovia F., E. pod vplyvom alkoholu obžalovaného napadli, vyhrážali sa mu a správali sa k nemu nadradene. Stalo sa to na chodbe bytového domu, kde obžalovaný spolu s rodičmi býva.

Obžalovaný bol P. prvýkrát napadnutý po tom, čo otvoril dvere bytu a slušne sa ho spýtal, čo chce. Útok sa ako tak stihol ubrániť, na čo sa poškodení svedkovia začali vyhrážať, že ak ho chytiť, zbytočne sa bude skrývať v byte. Čochvíľa odišli, no po návrate opätovne sa vyhrážali a napadli obžalovaného. Tento nemal inú možnosť, len sa útoku brániť. V tomto smere upriamil, že obžalovaný, ktorý bol v čase skutku napadnutý a predovšetkým on mal byť v postavení poškodeného, čo zostalo orgánmi činnými v trestnom konaní nepovšimnuté. Obhajca zdôraznil, že konanie obžalovaného bolo konaním v dôsledku strachu, silného rozrušenia, vyvolávané vyhrázaním a útokom zo strany poškodených. Uvedené bolo potvrdené aj znalcom MUDr. F. U., z odboru psychológie, ktorý vyvodil závery, že obžalovaný konal vo výrazne záťažovej stresovej situácii, pri pocite ohrozenia a obave o svoj život a zdravie ako reakciu na ťažký stres. Obžalovaný nemal možnosť pred útočníkmi utiecť, nakoľko ich správanie v podobe vyhrážok, búchania, nasvedčovalo hroziacemu útoku, ku ktorému napokon aj došlo. Obžalovaný si za účelom obrany telesnej integrity a ochrany života a zdravia preventívne zaobstaral zbraň - nôž, ktorý bol nútený použiť. Podľa ustálenej a aktuálnej judikatúry je ústavným právom každého brániť svoju fyzickú integritu a osobnú slobodu i majetok. Nik nie je povinný ustupovať pred útokom proti uvedeným objektom. Obranca sa môže bezprostredne brániť podstatne intenzívnejšie, a ak by spôsobil následok na zdraví, konal by v medziach nutnej obrany. Obhajca pripomína, že zo strany obžalovaného išlo o demonštratívne a inštinktívne bodnutia, čoho dôkazom sú aj závery znaleckého posudku MUDr. X. F., ktorý uviedol, že zraňujúci predmet pôsobil strednou intenzitou, bez preniknutia do brušnej a

hrudnej dutiny. Možno teda skonštatovať, že obžalovaný spôsobil poškodenému len ľahký úraz relatívne krátkodobého liečenia a práceneschopnosťou. K uvedenému dodáva, že sa nestotožňuje s tvrdením prokurátora, podľa ktorého bola výpoveď obžalovaného účelová. Obhajca zastáva názor, že konanie obžalovaného možno kvalifikovať ako nutnú obranu podľa § 25 ods. 1 v spojení s ustanovením § 25 ods. 3 Tr. zákona. Pripomína, že nový Trestný zákon a ustálená judikatúra Najvyššieho súdu SR vylučuje trestnú zodpovednosť osoby konajúcej v silnom rozrušení pre strach, zmätok, vyvolaný útokom aj vtedy, ak je jeho obrana neprimeraná útoku, čo je formulované v samotnom ustanovení § 25 ods. 3 Tr. zákona. Obdobne uvádza, že ak má byť nutná obrana úspešná, môže a niekedy aj musí napadnutý použiť intenzívnejšie konanie alebo účinnejšie prostriedky, než použil útočník.

V súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít má byť rozhodujúcim podkladom pre posúdenie trestnej zodpovednosti znalecký posudok, v ktorom znalec zhodnotí najmä psychický stav, intenzitu rozrušenia obrancu sprevádzanú strachom, zmätkom, neistotou, zľaknutím, čo bolo potvrdené v znaleckom posudku vypracovanom MUDr. F. U. i MUDr. L. A.. Na základe týchto skutočností bol to práve obžalovaný, kto bol napadnutý, čo zostalo od začiatku konania nepovšimnuté. Súd jeho konanie nehodnotil ani z pohľadu možného excesu prekročenia hraníc nutnej obrany, resp. zákonných podmienok na oprávnené použitie zbrane. Obhajca v závere vyjadril názor, že konanie obžalovaného je možné kvalifikovať ako konanie v nutnej obrane podľa § 25 Tr. zákona, v dôsledku silného rozrušenia, zmätku, strachu, zľaknutia, spôsobenom trvajúcim útokom zo strany poškodených, alt. poukazuje na možnosť posúdenia konania obžalovaného ako oprávnené použitie zbrane v zmysle ustanovenia § 26 Tr. zákona, pretože tento použil zbraň proti inému v súlade so zákonom vo svojom obydľí na ochranu svojho života, zdravia, lebo osoba do obydľia neoprávnene vnikla a zotrvala v ňom. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd pri hodnotení výsledkov dokazovania a zvážení všetkých okolností podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci sám rozhodol v intenciách podaného odvolania.

Dňa 01.10.2019 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného mladistvého, ktorý konštatuje, že sa nestotožňuje s tvrdením obžalovaného K. V., že v danej veci išlo o nutnú obranu. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že obžalovaný otvoril vchodové dvere, začal sa zhovárať so Q. P.. Po ich rozhovore zatvoril obžalovaný vchodové dvere. Po zatvorení vchodových dverí mal možnosť privolať políciu, ak by sa naozaj bál Q. P. alebo jeho kamarátov, prípadne už vchodové dvere vôbec neotvoril. Obžalovaný sa však rozhodol, že zoberie nôž a vyšiel na chodbu, kde došlo k stretu, pričom samotný obžalovaný bol útočníkom a nebyť toho, že sa E. Q. podarilo povaliť obžalovaného na zem a zobrať mu nôž, bol by útok dopadol oveľa tragickejšie. Nemožno súhlasiť s názorom obžalovaného, že znalecký posudok MUDr. X. F. vyvoláva pochybnosti. Rovnako nie je možné súhlasiť, že orgány činné v trestnom konaní neriešili konanie poškodených ako protiprávne. Súd je viazaný skutkom uvedeným v obžalobe a ku skutku, ktorý je uvedený v obžalobe, vykonal súd rozsiahle dokazovanie na preukázanie viny obžalovaného mladistvého K. V.. Obžalovanému K. V. a jeho obhajcovi nič nebránilo, ak by sa nazdávali, že došlo zo strany poškodených k spáchaniu trestného činu, vo veci aby podali trestné oznámenie, o ktorom by orgány činné v trestnom konaní museli rozhodnúť. Ku dnešnému dňu však ani obžalovaný ani obhajca žiadne trestné oznámenie nepodali. Pokiaľ ide o uložený trest, prokuratúra nepodala odvolanie z dôvodu, že od spáchania skutku uplynula lehota viac ako 7 rokov. Obžalovaný bol v čase spáchania mladistvým páchatelom, preto ukladanie prísnejšieho trestu po tak dlhej dobe od spáchania skutku, by nebolo v súlade so zásadami ukladania trestov. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podané odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného mladistvého E. V. je sčasti dôvodné.

Obžalovaný K. V. urobil vyhlásenie, že je nevinný. Vo svojej výpovedi tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní popísal priebeh udalostí kritického dňa, kedy k dverám bytu došiel Q. P. v spoločnosti Q., F., E.. P. bol pod vplyvom alkoholu. Otvoril dvere, vyšiel na chodbu a pýtal sa, čo chcú. Oni mu odpovedali, že chcú sa porozprávať. P. ho chcel vytiahnuť za košeľu, to sa mu nepodarilo, pretože zatvoril dvere. Následne P. kopal, udieral päťou do dverí, vyhrážali sa mu, že ho chytiť a že

zbytočne sa skrýva v byte. Na to počul, ako odišiel výťah, oni odišli o poschodie nižšie. Po čase sa vrátili a začali búchať intenzívnejšie. Dvere zaistil retiazkou, otvoril ich, P. sa ho snažil schmatnúť, vrazil, že ani retiazka mu nepomôže. Báľ sa, aby nevylomili dvere, preto išiel pre nože s tým, že ich postraší. Chcel sa s nimi porozprávať a postrašiť ich až vtedy, keď by zaútočili. Keď vyšiel na chodbu, P. ho pritlačil k stene, udieral rukou vedľa jeho hlavy, hrýzol ho do nosa. Chcel ujsť, no nedalo sa. Viackrát pichol P. nožom. Bol v šoku, teda nevedomoval si, koľkokrát ho bodol. Na to Q. reagoval tak, že ich začal oddeľovať. Nevedomil si, že bodol aj Q.. F. poskytoval prvú pomoc P.. E. išiel volať záchranku. Q. ležal na ňom. V tom čase videl na chodbe susedu B., na ktorú kričal, aby priniesla uteráky na zastavenie krvácania. Zdôraznil, že mal strach hlavne z P. a to z dôvodu, že mu hovorili, že aj tak im neujde. Svoj strach odôvodnil tým, že oni štyria sú bitkári. Zdôraznil, že mal poranenú hlavu a pohryzený nos.

Svedok Q. P. uviedol, že obžalovaný K. V. mal zbiť jeho suseda F. E.. Táto skutočnosť mala byť spúšťačom toho, že chcel sa s ním porozprávať. Po príchode k bytu zaklopal, dvere otvoril obžalovaný. Obžalovaný reagoval tak, že mu povedal, že má prísť neskôr, pretože teraz je. Späť sa vrátil asi po 10 minútach. Obžalovaný vyšiel na chodbu, pýtal sa ho, či sa chce biť. Hneď na to zaútočil. Cítil, ako ho bije rukami po tele. To, že má obžalovaný nôž, nevedel. Popísal, že sa mu zdalo, že do neho búcha, spadol, kedy zistil, že ho pichol nožom. Potom si presne nepamätá, čo sa stalo.

Súd prvého stupňa odstraňoval rozpory v jeho výpovedi z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní. Q. P. poukázal na svoju výpoveď z prípravného konania. Zdôraznil, že pre odstup času a z dôvodu, že mal vypité, na celý priebeh udalostí si nepamätá. Poukázal na svoju zápisnicu z prípravného konania. Súd sa zaoberal aj spôsobom, ako sa mal poškodený brániť, ktorý uviedol, že bránil sa proti útoku obžalovaného tak, že svojím čelom ho udrel dvakrát do hlavy. Následne popísal, ako ich Q. oddeľoval a F. zobral nôž.

Zo svedeckej výpovede svedka P. E. vyplýva, že účelom, prečo išli pred byt obžalovaného, bola tá skutočnosť, že poškodený P. chcel s ním hovoriť, lebo obžalovaný mal zbiť jeho kamaráta. Po príchode k bytu, keď obžalovaný V. otvoril dvere, povedal im, že príde k nim, keď sa naje. Poškodený P. medzitým odišiel vonku. Potom sa vrátil a búchal na dvere. Keď V. vyšiel na chodbu, pýtal sa P., či sa chce biť. Hneď nato na P. skočil, vyzeralo to, ako keby ho chcel objasť. P. mu dal hlavičku. Potom už videl, ako P. spadol na zem. Keď to videl Q., skočil na V.. Q. zobral nôž obžalovanému, druhý nôž mu vykopol F..

Súd prvého stupňa odstraňoval rozpory v jeho výpovediach na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní. Svedok E. uviedol, že on na polícii neuvádzal, že P. kopal a búchal na dvere, ale hovoril, že klopal a búchal na dvere. Ak by bol kopal do dverí, bol by ich vykopol. Ak tvrdil, že P. chcel vytiahnuť V. z bytu, tak tým myslel slovne a nie násilím. Pri prvom rozhovore sa rozprávali normálne, pri druhom rozhovore obžalovaný bol už nazlostený a vystrašený.

Z výpovedí svedka Q. F. vyplýva, že on dôvod, prečo sa chcel poškodený rozprávať s obžalovaným, nevedel. Celé nevidel, čo sa tam dialo, pretože bol otočený chrbtom. Všetko sa to udialo veľmi rýchlo. Zbadal už iba poškodeného P. na zemi v krvi. Obžalovaného spacificoval Q.. Dal E. telefón, aby zavolať záchranku. Nejaká pani priniesla uteráky, ktorými zakryla P. rany.

Boli odstraňované rozpory medzi jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní a z prípravného konania. Q. F. poukázal na svoju výpoveď z prípravného konania. Rozpory odôvodnil tým, že v tom čase mal vypité. Konštatoval, že jemu sa nezdalo, aby P. chcel vytiahnuť z bytu obžalovaného V.. Obžalovaný keď vyšiel pred byt, správal sa normálne, akože sa s P. poznajú. Nevidel, aby búchal poškodený P. V. hlavou o stenu.

Svedok E. Q. konštatoval, že k bytu obžalovaného išli z dôvodu, že mal informácie, že obžalovaný mal zbiť F. E.. P. zaklopal na dvere bytu, obžalovaný otvoril a povedal, že majú chvíľu počkať. Svedok konštatoval, že presne si nepamätá, či po chvíli vyšiel obžalovaný na chodbu sám, alebo či P. opakovane klopal na dvere. Prebehol medzitým nejaký rozhovor, na obsah ktorého si nepamätá. Videl, ako obžalovaný bodá P. nožom do oblasti brucha, hrudníka. Keď si všimol, že P. krváca, vstal a vyrazil obžalovanému nôž z rúk, zvalil ho na zem, držal ho až do príchodu polície. Keď obžalovaného držal na zemi, ten sa mu vyhrážal, že ho zabije. V tom čase P. ležal na zemi, krvácal, F. a E. mu poskytovali prvú pomoc, prikladali mu nejaké uteráky, aby zabránili krvácaniu. Okrem týchto skutočností konštatoval, že aj on utrpel poranenia, o ktorých ani nevedel, všimol si to až pri výsluchu, odkiaľ bol poslaný na ošetrovanie.

Rana na ramene mu bola zošitá. Konštatoval, že on nevidel, aby poškodený P. udrel obžalovaného. O poškodenom P. uviedol, že po požití alkoholu je niekedy agresívny, ale nie vždy.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedka F. E., z ktorej vyplynulo, že týždeň pred incidentom, čo obžalovaný napadol P., prišiel za ním domov obžalovaný, zazvonil, všimol si, že v ruke má pravdepodobne vyskakovací nôž. Pýtal od neho 50,- eur. Zdôraznil, že žiadne peniaze mu nedlhoval. Dvere neotvoril, obžalovaný odišiel. Neskôr to porozprával svojmu kamarátovi P.. Kritického dňa stretol pred bytovkou, kde býva obžalovaný V., P., E. a Q. a ešte ďalšieho chlapca. P. mu povedal, aby sa išli porozprávať s obžalovaným. Odišiel s týmito chlapcami za obžalovaným. P. volal obžalovaného, aby išiel vonku, porozprávať sa. On k nim nechcel prísť. Keďže obžalovaný V. vonku vyjsť nechcel a P. mal vypité, on sa bál, aby neprišli policajti, tak odtiaľ odišiel. O tom, čo sa stalo, dozvedel sa až večer zo správ.

Svedkyňa I. F. (B.) konštatovala, že učila sa v kritický deň doma na štátnice a počula vonku nejaký hluk. Pozrela sa von. Pred bytovkou videla Q. P., E. Q., E., s nimi bol ešte jeden chlapec, ktorého nepoznala. Pokračovala v učení. Po krátkej chvíli si uvedomila, že vošli do vchodu ich bytovky. Počula hluk, ktorý ju rušil v učení. Asi dvakrát vyšla z bytu, že chlapcov upozorní, no nemala odvahu im to povedať. Vrátila sa do bytu. Následne počula nejaké frázy typu bodol ho, volaj sanitku. Vyšla z bytu, išla sa pozrieť, aj keď sa bála a videla ako E. volá sanitku. Upozornila ho, že udáva inú adresu. On jej povedal, že má sa vrátiť do bytu. Krátko na to E. klopal na dvere, chcel nejaké uteráky alebo handry, pretože P. krvácal. Po nejakej chvíli išla sa pozrieť, videla, ako P. leží na zemi. Nejaký neznámy pán mu poskytoval pomoc. Q. držal V.. E. bol vonku a čakal záchranárov. Ku chlapcom sa neodvážila ísť z toho dôvodu, že bola sama doma a oni boli štyria. Boli pod vplyvom alkoholu alebo nejakej inej návykovej látky. Nevedela, čo môže očakávať od nich. Z chlapcov registruje hlavne Q. P., ktorý pod vplyvom alkoholu je hlučnejší, vie o ňom to celá ulica. Na ozrejmenie uviedla, že ak uvádzala, že chlapci boli hluční, tak to bol krik, smiech, ale žiadne súvislosti z toho nevyplývali a ona nevedela, ku ktorému bytu sa chystajú. Potom počula už iba buchot, búchanie o zábradlie, ale nevie to uviesť presne, pretože tam nebola.

Z výpovede znalca a znaleckého posudku MUDr. X. F. z odboru zdravotníctva, farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie vyplýva, že poškodený E. Q. utrpel bodnú ranu v oblasti pravého ramena. Z medicínskeho hľadiska sa jedná o úraz ľahký. U poškodeného došlo k narušeniu obvyklého spôsobu života na krátky čas. Musel sa podrobiť vyšetreniu a ošetrovaniu na chirurgickej ambulancii. Musel sa dostaviť na ambulantné kontroly. Pociťoval bolesti v oblasti pravého ramena s krátkodobou potrebou liekov na tíšenie bolesti (do 7 dní). Bolesti sa mohli zväčšovať pri dotyku na rameno pri pohyboch (do 7 dní). Mohol mať sťažnosť hygienu v oblasti ramena. Tieto ťažkosti boli ľahkého stupňa. Trvalé následky znalec nepredpokladá. Rana vznikla priamym pôsobením vonkajšieho aktívneho násillia na oblasť pravého ramena. Zraňujúci predmet pôsobil priamym mechanizmom jedenkrát. Jeho intenzita bola menšia, resp. stredná. Charakter zraňujúceho predmetu bol ostrý. Jednalo sa o bodnú ranu pri bodnom napadnutí ostrým predmetom. Vznik poranenia môže zodpovedať opisu, ako to uvádzal poškodený. Predpokladanú dobu liečenia odhadol do 7 dní. Tomu zodpovedá aj práceneschopnosť. Pri tomto bodnom poranení nedošlo k ohrozeniu ani poškodeniu životne dôležitých orgánov. Bodná rana bola lokalizovaná na vonkajšej strane pravého ramena. Nedošlo k poraneniu dôležitých ciev, resp. hlbšie uložených štruktúr ramena. V prípade, ak by zraňujúci predmet smeroval do oblasti krku, resp. tváre, v danom prípade by mohlo dôjsť k závažnejšiemu poraneniu, resp. k poraneniu s následkami.

Z výsluchu znalca a znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie, traumatológie MUDr. X. F. vyplýva, že poškodený Q. P. utrpel dňa 16.05.2012 trikrát bodnú ranu do zadnej hrudnej steny vľavo bez preniknutia do dutiny hrudnej, dvakrát bodnú ranu v driekovej oblasti vľavo bez preniknutia do dutiny brušnej, jedenkrát bodnú ranu v nadbrušku vľavo bez preniknutia do dutiny hrudnej a brušnej, jedenkrát bodnú ranu na zadnej časti stehna vpravo nad zákolennou jamkou. Z medicínskeho hľadiska sa jedná o ľahký úraz. Došlo k narušeniu obvyklého spôsobu života na krátky čas. Musel sa podrobiť vyšetreniu a hospitalizácii na chirurgickom oddelení 7 dní, operácii v narkóze, ďalšiemu ošetrovaniu rán previazom na ambulancii cca 3 týždne. Potreboval infúzie, transfúzie, lieky na tíšenie bolesti a zástavu krvácania. Pociťoval bolesti ľavého hrudníka, brucha v driekovej oblasti vľavo, pravého stehna cca 2 až 3 týždne. Bolesti sa mohli zväčšovať pri dotyku, dýchaní, chôdzi, pri zmene polohy. Mal sťažnosť hygienu poranených častí. Ťažkosti boli ľahkého stupňa. Vzhľadom na stav v čase vyšetrenia znalec nepredpokladal trvalé následky, okrem malých jaziev na hrudníku, bruchu, v driekovej oblasti, na stehne. K mechanizmu vzniku poranení znalec konštatoval, že tieto

bodné rany vznikli priamym pôsobením vonkajšieho aktívneho násilia na oblasť nadbruška, pod ľavým rebrovým oblúkom. Zraňujúci predmet pôsobil priamym mechanizmom jedenkrát, jeho intenzita bola stredná. Charakter zraňujúceho predmetu bol ostrý. Smer pôsobenia podľa priebehu bodného kanála smeroval spredu zospodu nahor pod rebrový oblúk, pričom neprenikol do hrudnej ani brušnej dutiny. Mechanizmus môže zodpovedať opisu vzniku poranení, ktorý je uvedený v spisovom materiáli. V prípade troch bodných rán na zadnej hrudnej stene vľavo je zrejmé, že ten istý zraňujúci bodný predmet pôsobil v približne rovnakom smere zozadu smerom dopredu v oblasti lopatky, blízko hrudnej chrbtice vľavo, rovnako strednou intenzitou. Rany boli bez prieniku do hrudnej dutiny. V prípade dvoch bodných rán v driekovej oblasti, ich charakter svedčí pre zhodný zraňujúci predmet, ktorý pôsobil na oblasť ľavého drieku zo strany a zozadu smerom dovnútra a do stredu, čo sa môže zhodovať s opisom vzniku poranenia, ako je to uvedené v spisovom materiáli. Intenzita bola stredne veľká. K preniknutiu zraňujúceho predmetu do dutiny brušnej ani k poraneniu dôležitého orgánu nedošlo. Bodná rana na zadnej strane ľavého stehna nad zákolennou jamkou vznikla následkom vonkajšieho aktívneho násilia. Smerovala zozadu a zraňujúci predmet bol totožný, ako pri ostatných poraneniach. Pôsobil strednou intenzitou. K poraneniu dôležitých štruktúr nedošlo. Vznik poranenia zodpovedá popisu, ako to uviedol poškodený vo svojej výpovedi. Predpokladaná doba liečenia bola 14-20 dní. Doba práceneschopnosti 3 a pol týždňa. Komplikácie počas doby liečenia neboli zaznamenané. K podstatnému predĺženiu doby liečenia nedošlo. Je nepravdepodobné, aby si tieto poranenia spôsobil sám poškodený. Tieto poranenia boli spôsobené cudzím zavinením. Nedošlo k poraneniu životne dôležitých orgánov, avšak smerovanie bodných rán mohlo ohroziť životne dôležité orgány, v prípade hrudníka, pľúca, veľké cievy, srdce, v oblasti nadbruška slezinu, ľavý lalok pečene, žalúdok, cievy, hrubé črevo, v prípade driekovej oblasti vľavo ohrozená bola ľavá oblička, veľké cievy, močovod. V prípade stehna vpravo veľké cievy. V danom prípade nedošlo k poraneniu dôležitých orgánov, vzhľadom na nepomer medzi intenzitou zraňujúceho predmetu, hĺbkou uloženia daného orgánu pri niektorých ranách, aj vzhľadom na smer bodnej rany a pevnej bariéry okolitých anatomických štruktúr (rebro, lopatka a pod.)

Následne znalec bol vypočutý na hlavnom pojednávaní konanom aj dňa 4.6.2018, kde zotrval na záveroch znaleckého posudku. Zaoberal sa použitým pojmom, že mali byť spôsobené hlboké rany. Konštatoval, že pojem povrchová a hlboká rana je pojem relatívny. Nie je presne povedané, čo je rana hlboká a ktorá povrchová. Pokiaľ by sa jednalo o povrchovú reznú ranu, neprenikala by do hĺbky. Bodná rana preniká hlboko do brušnej dutiny, do hrudnej dutiny. Tak v takom prípade by to bola jednoznačne hlboká rana. Pokiaľ, podľa názoru znalca, rana prenikla do tkanív a 5 až 6 cm do hĺbky, je to situácia relatívna, aby sa vyjadril, či sa jedná o ranu povrchovú alebo hlbokú. Z titulu svojej praxe, aj keď tieto rany neprenikli do hrudnej či brušnej dutiny, prikláňa sa ku konštatovaniu, že išlo o hlboké rany. Poukázal aj na lekársku správu kolegu, ktorý po prijatí poškodeného, ho dával ihneď na operačný sál. S povrchovou ranou by bol ošetrovaný iba ambulantne. Poškodený mal 7 bodných rán, ktoré smerovali do hrudníka a aj driekovej časti.

Znaleckému posudku a z výsluchu znalca z odboru zdravotníctva, farmácie, odvetvia traumatológie zodpovedajú aj lekárske správy, ktoré boli zabezpečené v štádiu prípravného konania.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológie PhDr. L. A. vyplýva, že celkové rozumové výkony mladistvého K. V. v čase vyšetrenia boli v pásme priemeru. Jednotlivé zložky intelektovej štruktúry sú u neho vyrovnané. Mladistvý je introvertným ttižiadostivým typom melancholického temperamentu, má sklon k pohodlnosti, nerád vynakladá vôľu, námahu, nerád sa prispôsobuje iným. V sociálnych vzťahoch je nespokojný, pretože je príliš ambiciózny a preceňuje sa. Túži viesť, manipulovať iných, načo však nemá prirodzené ani vypestované predpoklady. V náročných životných situáciách reaguje príliš emocionálne, väčšinou úzkosťou a hnevom. Kognitívne regulačné mechanizmy sú však u neho slabo vypestované, preto zlyhávajú. Mladistvý rieši psychický tlak v záťažových situáciách pod návalom emócií, útočnosťou a agresivitou. Poznanie morálnych a právnych noriem u chlapca je vo veku stredoškolačka zodpovedajúce jeho konvenčnej úrovni. Keď má však príležitosť, bez zábran prekračuje sociálne normy, pretože je v trvalo opozičnom vzťahu voči autoritám, snaží sa byť nekonformný. O morálne otázky sa málo zaujíma. Dokáže však spoľahlivo rozpoznať spoločensky žiaduce činy od nežiaducich a právne konanie od asociálneho. Všeobecnú vierohodnosť mladistvého kvalifikuje znalec ako veľmi dobrú. Vyšetrením výkonnosti pamäte zistil, že v čase vyšetrenia bola vo fáze zapamätania, podržania a reprodukcie v pásme priemeru. Nezistil výraznejšie postraumatické psychické prejavy, ktoré by zhoršovali jeho pamäťové spomienky. V čase činu bol silne citovo rozrušený, a preto sa môže myliť pri udávaní rôznych detailov, časových postupností a udalostí a posudzovaním motivácie. Dokáže však spoľahlivo opísať zúčastnené osoby a svoje konanie. Nezistil znalec u mladistvého sklon

ku konfabulácii, ani sklon zamieňať prežité udalosti fantazijnými predstavami. Prognózu nápravy a prevýchovy u mladistvého znalec nepovažuje v najbližších rokoch jeho mladosti za najlepšiu. Poukázal na závery, kde charakterizoval osobnosť mladistvého. Kvôli povahovým vlastnostiam sa bude mladistvý v sociálnych skupinách dostávať často do konfliktov. Až po dosiahnutí určitej osobnostnej zrelosti a skutočnej sebarealizácie v živote môže riešiť svoje životné problémy.

Následne po zrušení prvého rozsudku vyhláseného v tejto trestnej veci bol vypočutý znalec X.. L. A., ktorý zotrval na záveroch znaleckého posudku. Poukázal na dobu, kedy bol znalecký posudok spracovaný a mal sa vyjadriť k otázke, ktorú nastolil krajský súd vo svojom uznesení sp. zn. 2To/8/2017 zo dňa 14.03.2017 a to, či v čase konania obžalovaného, kedy mal zobrať nože a ísť na chodbu pred bytom za účelom postrašenia poškodených, aby znalec sa vyjadril, či toto konanie bolo v strese, v obave alebo v inej psychickej traume, znalec konštatoval, že vzhľadom od doby, ktorá uplynula, nevie objektívne posúdiť tieto skutočnosti a odpovedať na otázku tak, ako bola uvedená v uznesení krajského súdu.

Následne súd prvého stupňa pribral do konania znalca z odboru psychológie PhDr. F. U., ktorý spracoval znalecký posudok na základe vyšetrenia mladistvého a dospel k záveru, že vychádzal zo záverov znaleckých posudkov z odboru psychológie PhDr. A., znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie MUDr. G. a MUDr. A. F., ktoré boli spracované v prípravnom konaní a dospel k záveru, že obvinený mladistvý sa nachádzal v čase činu vo výraznej záťažovej stresovej situácii (stres pri pocite ohrozenia), pričom riešil psychický tlak záťažovej situácie pod návalom emócií útočnosťou a agresivitou. Jeho osobnosť bola v čase činu nezrelá vo vývoji s disociálnymi tendenciami, pričom jeho stresová a frustračná tolerancia boli a stále aj v súčasnosti sú výrazne znížené. Vzhľadom na vyššie uvedené uzavrel, že konanie obžalovaného pred spáchaním skutku, kedy mal zobrať nože a ísť na chodbu za účelom postrašenia poškodených, bolo konaním v strese, v obave. Jednalo sa o reakciu na ťažký stres a s tým spojené adaptačné poruchy.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, farmácie, odvetvia psychiatrie MUDr. P. G. a MUDr. A. F. vyplýva, že mladistvý obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel ani netrpí duševnou chorobou vo vlastnom slova zmysle, t. j. psychózou. Išlo u neho o duševnú poruchu v zmysle diagnostického záveru a klinickej symptomatológie, teda osobnosť ešte nezrelú vo vývoji s disociálnymi tendenciami, poruchou správania, agresivity pri pocite ohrozenia. V čase spáchania skutku bol schopný rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť, bol schopný ovládať svoje konanie. Jeho poznávacie schopnosti boli zachované a jeho vôľovo určovacie schopnosti (ovládacie) boli len čiastočne, nepodstatne znížené (stres pri pocite ohrozenia). Závislosť od alkoholu a iných návykových látok znalci nezistili. Je schopný zúčastniť sa trestného konania, chápať jeho význam. Z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný pre okolie. Nie je potrebné nariadiť ochranné liečenie žiadneho druhu ani formy.

Zo znaleckého posudku kriminalistického a expertízneho ústavu vyplýva, že nože, ktoré boli zaistené v štádiu prípravného konania, boli podrobené znaleckému skúmaniu. Na uvedených nožoch neboli zistené žiadne upotrebitelné daktyloskopické stopy.

Boli skúmané odevné zvršky kriminalistickým a expertíznym ústavom. Znalci dospeli k záveru, že na odevných zvrškoch označených ako predmet 13 až 17 boli zistené poškodenia. Tieto poškodenia hodnotili ako tržné. Neboli vytvorené predloženými predmetmi - nožmi.

Kriminalistický a expertízny ústav sa v ďalšom zo svojich znaleckých posudkov zaoberal aj skúmaním DNA profilov na predmetoch, ktoré boli zaistené v prípravnom konaní a dospel k záveru, že na predmetoch, ktoré boli podrobené skúmaniu, bol zaistený biologický materiál zhodný s DNA profilom poškodeného Q. P. a na košeli, ktorá bola zaistená, bol zistený oter ľudskej krvi, pôvodcom ktorej bol K. V..

Súd prvého stupňa po zrušení veci doplnil dokazovanie aj oboznámením fotodokumentácie, ktorá bola vyhotovená po spáchaní skutku, na ktorej je zachytená aj osoba mladistvého K. V..

V prvom rade krajský súd k námietke odvolateľa, kde zdôrazňuje, že súd prvého stupňa v skutkovej vete použil pri charakteristike poranení, ktoré utrpel poškodený Q. P., slovné spojenie, že išlo o hlboké bodné rany a tomu nezodpovedajú závery znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie, traumatológie

MUDr. X. F., krajský súd musí dať za pravdu, že samotná charakteristika týchto poranení sa prenáša z prvotnej lekárskej správy a z výmenného lístku zo dňa 16.05.2012 (č.l. 2013), kde ošetrojúci lekár na oddelení úrazovej traumatológie popísal, že na tele poškodeného boli zistené hlboké bodné rany, vo všetkých prípadoch bez preniknutia či do dutiny hrudnej alebo brušnej, rovnako aj hlboká bodná rana na stehne. Závery uvedené v tejto lekárskej správe sa odzrkadlili aj v uznesení o vznesení obvinenia, následne sa prenášali aj v samotnej obžalobe prokurátora a súd prvého stupňa aj napriek tomu, že znalec z odboru zdravotníctva, chirurgie, traumatológie takéto vyjadrenie pri ustálení rozsahu rán zistených na tele poškodeného, tieto rany už necharakterizoval ako hlboké. Zdôrazňoval, že išlo o rany, ktoré neprenikali či už do dutiny hrudnej, resp. brušnej. Krajský súd v súlade so závermi znalca, ktorý aj pri svojom výsluchu relativizoval pojem hlboká bodná rana, kde poukazyval na veľmi krehkú hranicu medzi bodnou ranou a hlbokou bodnou ranou, ustálil, že je potrebné vychádzať, tak ako to namieta aj obhajoba, zo záverov znaleckého dokazovania zo znaleckého posudku, kde tieto rany neboli takto charakterizované, že malo ísť o hlboké bodné rany. Podľa názoru krajského súdu, ak by sa mala použiť charakteristika hlboká bodná rana, s tým by bol spojený aj následok a to prienik či už do dutiny brušnej alebo hrudnej. Vzhľadom na túto skutočnosť krajský súd toto spojenie vypustil a ponechal opis jednotlivých rán tak, ako sú uvedené v znaleckom posudku MUDr. F., znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie, traumatológie.

Obhajoba v rámci svojho odvolania namietala, že súd prvého stupňa nezohľadňoval okolnosti, ktoré predchádzali samotnému spáchaniu trestného činu. Zdôrazňuje, že nikto sa nezaoberal konaním samotného poškodeného P., ktoré bolo z pohľadu obhajoby protiprávne. Krajský súd zdôrazňuje, že okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, boli zohľadnené pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu v súlade so základnými zásadami, ktoré sú vyjadrené v § 34 Tr. zákona. Krajský súd nespochybňuje, že poškodený P. spolu s ostatnými vstúpili do spoločných priestorov obytného domu, ktoré s najväčšou pravdepodobnosťou neboli zabezpečené, teda boli voľne prístupné. Poškodený P. klopal a búchal na dvere bytu.

Následne obhajoba namietala, že tak, ako to ustálil znalec z odboru psychológie PhDr. U., obžalovaný mladistvý konal v nutnej obrane, v silnom rozrušení, ktoré bolo spôsobené útokom, teda obhajoba sa domáhala, aby obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby podľa § 25 ods. 3 Tr. zákona.

Krajský súd s touto argumentáciou obhajoby sa nemohol stotožniť, pretože na jednej strane je znalecký posudok znalca PhDr. L. A. z odboru psychológie, ktorý vo svojom znaleckom posudku konštatoval, okrem osobnostnej charakteristiky mladistvého, že nezistil postraumatické psychické prejavy, no upozornil, že v čase činu bol silne citovo rozrušený, preto môže sa myliť pri udávaní detailov. Následne, po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie, aby popísal stav, v akom sa nachádzal mladistvý v čase útoku, či tento stav zodpovedá silnému rozrušeniu, spôsobenému útokom, znalec odpovedal, že takáto otázka mu nebola položená.

Následne bol pribratý ďalší znalec z odboru psychológie PhDr. U., ktorý znalecký posudok spracoval 7.12.2018, teda po uplynutí viac ako 6 rokov a tento znalec hodnotil stav, v ktorom sa mal mladistvý nachádzať, že sa nachádzal v čase činu vo výraznej záťažovej stresovej situácii, pri ktorej psychický tlak tejto záťažovej situácie pod návalom emócií riešil útočnosťou a agresivitou a uzavrel to tak, že konanie obžalovaného pred spáchaním skutku, kedy mal zobrať nože a ísť na chodbu za účelom postrašenia poškodených, bolo konanie v strese a obave a jednalo sa o reakciu na ťažký stres a s tým spojené adaptačné poruchy.

Tento záver znalca z odboru psychológie, ktorý sa odvoláva aj na znalecký posudok z odboru psychológie PhDr. A., nezodpovedá v celom rozsahu záverom znalcov z odboru psychiatrie, ktorí riešili otázku trestnej zodpovednosti mladistvého K. V., z pohľadu tak rozpoznávacích ako aj ovládacích schopností. Jednoznačne konštatovali, že rozpoznávacie schopnosti boli zachované a ovládacie schopnosti boli len čiastočne - nepodstatne znížené pre stres pri pocite ohrozenia. K takémuto záveru znalci z odboru psychiatrie dospeli už v štádiu prípravného konania, pretože znalecký posudok bol spracovaný a mladistvý bol vyšetrený zhruba mesiac po tom, čo došlo k spáchaniu skutku.

Krajský súd v tejto súvislosti musí poukázať, že silné rozrušenie tak, ako sa vychádza z definície, je duševný stav, pri ktorom páchatel tak vnútorne ako aj navonok vykazuje značné emočné vzrušenie, neklud, ovplyvňuje jeho ďalšie konanie, ktoré sa prejavuje v priebehu činu, bez ohľadu na to, či sa na tomto stave podieľa nervová labilita, či priamo duševná porucha alebo či príčinou silného rozrušenia je

strach, zmätok alebo uľaknutie. Už vychádzajúc z tejto definície je zrejmé, že pre charakterizovanie tohto stavu, teda silného rozrušenia spôsobeného útokom, svedčí určitá intenzita. Podľa názoru krajského súdu, aj napriek tomu, že znalec PhDr. U. takýto stav charakterizoval, jeho záver znaleckého posudku nie je súladný so záverom znalcov z odboru psychiatrie, ktorí jednoznačne ustálili, že zistili u mladistvého prítomnosť stresu, no tento stres nezodpovedal silnému rozrušeniu a tento stres spôsobil iba to, že nepodstatnou mierou boli znížené jeho ovládacie schopnosti. Krajský súd na rozdiel od obžaloby sa nestotožnil s touto argumentáciou, že mladistvý konal v stave silného rozrušenia, ktoré malo byť vyvolané práve správaním poškodeného Q. P.

Tak v priebehu prípravného konania ako aj v priebehu hlavného pojednávania bolo preukázané, že ostatné osoby prítomné v spoločných priestoroch obytného domu, nebúchali, nekopali, nevyhrážali sa obžalovanému mladistvému E. V.. Ani samotná okolnosť, kedy mladistvý po prvýkrát otvoril dvere a vyšiel na chodbu, komunikoval s poškodeným Q. P., čo nevytlúčil ani samotný mladistvý a následne reagoval tak, že opätovne odišiel do bytu, zatvoril dvere, nenasvedčuje tomu, že by sa nachádzal v silnom rozrušení. Je zrejmé, že pri druhom otvorení dverí, keď vychádzal na chodbu, pritom zobral nože, nepodporuje to tvrdenie o silnom rozrušení, práve naopak, vychádzajúc z osobnostnej charakteristiky mladistvého je zrejmé, tak, ako znalec PhDr. L. A. vo svojom znaleckom posudku zdôraznil, že za náročnej životnej situácie, ku ktorej zrejme došlo aj pri tejto konfrontácii s poškodeným, reaguje väčšinou úzkosťou a hnevom. Regulačné mechanizmy - mentálne brzdenie - nie sú u neho vypestované, preto zlyhávajú a rieši to práve útočnosťou a agresivitou. Podľa názoru krajského súdu, práve obžalovaný mladistvý situáciu, ktorá vznikla, riešil neprimerane a s agresivitou. Krajský súd musí zdôrazniť tú skutočnosť, že mladistvý E. V. v čase, kedy poškodený sa domáhal stretnutia s ním, aj keď neprimeraným spôsobom, kedy búchal na dvere a vyhrážal sa mu, kričal, bol v bezpečí svojho domova, za zatvorenými dverami. Konfliktnú situáciu mal možnosť vyriešiť či už privolaním polície, resp. rodičov alebo inej autority. Búchanie na dvere nenasvedčuje tomu, že by malo dôjsť k vyrazeniu týchto dverí. Tu je potrebné opätovne zdôrazniť, že pri prvom kontakte vyšiel k poškodenému, komunikoval s ním. Aj keď pri nutnej obrane obrana musí byť obrana dôraznejšia ako útok, podľa názoru krajského súdu, konanie mladistvého E. V. tak, ako vyššie vysvetlil, nebolo pod vplyvom silného rozrušenia, ale v danom prípade konanie mladistvého bolo neprimerané útok, ktorý nastal zo strany poškodeného. Je potrebné poukázať na rozsah poranení, počet bodných rán, ktoré boli zistené na tele poškodeného, že táto reakcia mladistvého E. V. bola neprimeraná k vzniknutej situácii.

Krajský súd ustálil, že všetky rany, ktoré boli vedené proti poškodenému Q. P., nielen z pohľadu početnosti, ale aj z pohľadu intenzity útoku, svedčia o tom, že mladistvý E. V. chcel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškodenému Q. P., no k dokonaniu trestného činu nedošlo. Všetky rany smerovali na oblasti, kde sú umiestnené životne dôležité orgány, preto krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný mladistvý svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, po stránke objektívnej ako aj subjektívnej, s úmyslom priamym.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu riadil sa základnými zásadami pre ukladanie trestu. Ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Priťažujúce okolnosti krajský súd nezistil. Pri svojom rozhodovaní zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť tú skutočnosť, že odvracal útok a konal za okolností, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov vylučovali trestnosť činu (§ 36 písm. i/ Tr. zákona) a pred spáchaním činu viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zákona), pri prevahe poľahčujúcich okolností a po úprave trestnej sadzby podľa § 117 Tr. zákona a dospel k záveru, že účel trestu sa u mladistvého E. V. dosiahne trestom odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda v trvaní 2 rokov. Vzhľadom na osobu mladistvého, jeho predchádzajúci bezúhonný život, súd výkon uloženého trestu podmiennečne odložil.

Pri určení skúšobnej doby krajský súd mal na zreteli aj samotnú okolnosť, že medzi dobou, kedy došlo k spáchaniu trestného činu a dobou ukladania trestu uplynula dlhšia doba, preto dospel k záveru, že skúšobná doba na dolnej hranici v trvaní jedného roka je dobou primeranou a postačujúcou.

Vykonané dokazovanie nevytvorilo podklad pre rozhodnutie o uplatnených nárokoch na náhradu spôsobených škôd, preto poškodených krajský súd odkázal s ich nárokmi na civilný proces. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.